

Lægens Bord

Mens vi venter på Sundhedsstrukturkommissionens anbefalinger, har aviser og debatsider på elektroniske medier været fyldt med synspunkter om fremtidens sundhedsvæsen. Situationen er kritisk. Senest har kommissionens formand Jesper Fisker udtalt, at "Vi står på en brændende platform" (Politiken 18-2-24).

Vi bliver flere og flere danskere, om lidt runder vi 6 millioner. Vi bliver ældre og ældre. Fysiske og psykiske livstilssygdomme æder sig ind på flere og flere af os. Der bliver brug for alle gode lægekræfter, hvis vi skal nå det hele.

Stress rammer mange, og vi er ikke selv undtaget, desværre.

Men er stress en sygdom, og skal den behandles i almen praksis? Det er spørgsmålet. Mange tror, at vi kan henvise til psykolog, når diagnosen er stress. Det kan vi ikke i dag. Men vil vi gerne kunne det?

Henvendelser fra patienter med stress er stigende. Nogle har komorbiditet og brug for en læges vurdering og intervention. Andre har alene behov for at tale med en psykolog. Hvis vi forestiller os, at vi kan henvise de stressramte til psykolog, så vil det påvirke kontaktmønsteret, og tiden til andre patienter bliver mindre. Sådan er det, når lægeressourcen er begrænset. Det ønsker jeg mig ikke.

De stressede skal have meget bedre hjælp – og de skal have hurtig hjælp. For deres egen skyld. Og for samfundets skyld. Ellers kan vi for alvor tale om en brændende platform. Hvem skal ellers sikre velfærden, hvis ikke det er dem, der er på arbejdsmarkedet?

Vi skal tænke os godt om og hele tiden have fokus på fagligheden. Har de stressede behov for en læge, så skal de kunne komme hos os. Men de fleste har mere behov for samtale om håndteringen af stressorer som dårligt arbejdsmiljø, for høj arbejdsbelastning, problemer i hjemmet eller måske beslutningen om at skifte chefen ud. Vi skal passe på med at blive forsikringsselskabernes "gummitempel". Eller samfundets lette løsning på et ressourcefordelingsproblem. Vi er selv nødt til at udpege de opgaver, som ingen andre end os kan løse. Og det betyder, at nogle opgaver skal køre uden om lægens bord. Måske vi ikke skal være den primære eller eneste adgangsgiver til psykolog, når diagnosen er stress. Her bør arbejdsmarkedets parter også involveres. //

Lederen skrives på skift af chefredaktør og FYAM-redaktør. Lederen er et udtryk for skribentens holdning og udtrykker ikke nødvendigvis DSAM's holdning.